

Ukrajnában, Vladimirban (Volhínia) született 1580-ban, szülei ortodoxok voltak. Apja Kuncevi(Gavril, anyja Marina volt. Őt János névre keresztelték. Kereskedősegéd lett iskolái elvégzése után. 1596-ban az ortodox püspökök jó része visszatért a római egyházhoz, ekkor János is visszatért a (görög) katolikus hitre.

1604-ben a vilnai ortodox Szentháromság-kolostorba lépett a kievi katolikus metropolita engedélyével, bazilita szerzetes lett. Ekkor kapta a Jozafát szerzetesi nevet. Nemsokára pappá szentelték, majd 1613-ban Bitinben házfőnök, 1614-ben ismét Vilnában archimandrita lett. 1618-ban a metropolita mellett koadjutor lett. és hamarosan polocki püspökké, érsekké választották.

Éjjel-nappal olvasott, sokat imádkozott, keményen vezekelt. Fontosnak tartotta a gyakori gyónást, mindenfelé gyóntatott, papjait is biztatta a hívek állandó gyóntatására. Magát méltatlannak és tehetségtelennek tartotta. Oktatta a népet a hittanra, egyszerű katekizmust írt nekik. Több zsinatot tartott egyházmegyéjében.

Harcolt az Egyház egységéért, ortodox ellenfelei a keleti szertartás eltörlésének szándékával, latinositási törekvéssel és képmutatással eltávolították mellőle hívei nagyrésztét. Látta a növekvő feszültséget, a veszedelmet, mégsem menekült, mert kötelességtudatot érzett, hűséges volt a vállalt feladatához és a népéhez. Tudatosan vállalta a vértanú halált. Feldühödött ellenfelei Vitebszkben, a püspöki lakban 1623. november 12-én mészárosbárddal agyonverték.

Boldoggáavatási eljárását VIII. Orbán pápa azonnal megindította, 1643-ban meg is történt a boldoggáavatás. 1867-ben IX. Piusz pápa szentté avatta, éppen abban az időszakban, amikor az első vatikáni zsinat előkészületei már a végére jártak. Jozafát tiszteletét XIII. Leó pápa az egész latin egyházra kiterjesztette. Ereklýei 1916-tól Bécsben voltak, 1949-ben Rómába vitték. VI. Pál pápa 1963. november 25-én Szent Péter és Nagy Szent Vazul érsek sírjai mellett Jozafátnak is sírhelyet készíttetett.